

כל הגברים נמאסו

פוקה סניב האצבע

לא לבד עם רבקה

לרבקה מיכאלי יש כישרון מיוחד לאסוף סביבה כל מיני גברים מאוהבים, מכל מיני מקומות נידחים בעולם. הגבר האחרון שהתאהב בה היה סטודנט הודי, הלומד בארצות-הברית.

זה היה במטוס. היא חזרה מטיור ב" אירופה, יחד עם להקת הסטודנטים, והוא נסע בארצות-הברית לחופשה בהודו.

מיכאלי

הם שוחחו ביניי-הם על הודו, על ישראל, על עצמם ועל כל העולם. הוא הציע לה משקאות באווירון. הוא הציע לה לבוא איתו ל" הודו, ולבסוף הוא הציע לה נישואין. היא סירבה. היא הסבירה לו שבארץ שלה (ישראל, כ" ידוע) נהוג קודם ל"

חזר, אחרי-כך לבקר אצל ההורים, ורק אחר-כך להתחתן. היא ירדה מהמטוס בישראל, הוא המשיך לנסוע להודו, ומאז הם לא ראו איש את רעהו עד לשבוע שעבר. שבוע שעבר הוא הגיע לתל-אביב. הוא הסביר לה שהחליט לעבור בישראל בדרך מהודו לארצות-הברית. היא שמה אותו ב" מלון, נסעה איתו לירושלים, הכירה לו את ההורים שלה, ואת החברים שלה. ובסוף, לאחר שלושה ימים, הוא נתן לה מספחתי משי, ועזב את הארץ מבלי להציע לה שום נישואין.

למה? כי במשך כל הזמן הזה היא דגנה לא להישאר אף רגע אחד לבד במחיצתו. הוא הבין, כנראה.

צרותיו של רכלו

אחד הרכלנים הגדולים של ניו-יורק הגיע השבוע לישראל, לפתיחת מלון היסטוריה קוראים לו **ארל ויקסון**, והוא כותב לניו-יורק פוסט ולעוד 150 עיתונים. פניתי אליו, כפנות רכלנית אל רכלו, ושאלתי אותו: "מה היו סיפורי-הרכילות הגדולים ביותר שמצאתי?"

הוא סיפר לי: "הסיפור הגדול ביותר שלי היה הסיפור על גירושי **אליזבת מייקלדורף ואדי פיישר**. באותה תקופה ידעו כולם שיש רומאן בין ליו **לברטון**, אבל איש לא ידע שהיא עומדת להתגרש. "או, נודע לי שצורף-הזין שלה מגיור יורק נקרא לרומאן לסדר שם כל מיני סי-דורים. ניסיתי לדבר איתו, אבל הוא לא רצה להגיד לי שום דבר. יצאתי איתו ל-מסעדה וכשישבנו ואכלנו התקבל פתאום טלפון ומסרו לו שליו מקבלת את הגט. "יצאתי עם הסיפור למערכת, אבל כש" הגעתי לשם התברר שהעתון כבר סגור, לא יכולתי לפרסם את הסנסאציה הגדולה ב" יותר של חיי. הכנסתי את זה אמנם לכל מיני עיתונים קטנים, אבל בעתון שלי זה לא הופיע."

"הסיפור השני שלי היה על גירושי **מרילין מונרו וארתור מילר**. זה היה ב-1960. ג'ון יוסטון עשה את הסרט שלו איתה ועם **קלארק גיבל**. נודע לי שהיא לוקחת כדורי-שינה בכמות מופרזת. אחרי-כך נודע לי שלקחה אותה לבית-חולים, כדי שתקבל טיפול נגד כדורי-שינה. "צילצלתי אליה לבית-החולים כדי לברר אם זו אמת. היא אמרה לי שאם אבטיח לא לכתוב שום דבר, היא תיתן לי בעוד כמה ימים את הסיפור הכי גדול שהיה לי. לפי זה הבנתי שהיא מתגרשת. "אבל אז שוב לא יכולתי להכניס את זה מיד לעתון. זה היה ביום הבחירות. צילצלתי לעורך שלי, והוא אמר שאם אוכל להכות עם הידיעה עד לסוף השבוע, לא לספר אותה לאיש, זה יהיה סקופ עולמי. כך שמרתי את הסיפור ככיס שלי חמישה ימים, עד שנגמרו הבחירות."

שאלתי אותו אם הוא מקבל לפעמים מתנות מכוכבי-הקולנוע. הוא סיפר שהוא מקבל בקבוקי שמפניה, בקבוקי ויסקי, סודרים, ספרים, דברי-ספורט. הצרה היא, הוא סיפר, שכל מיצרך חדש שיוצא לשוק הוא מקבל אותו בכת-אמת, בכמויות גדו-לות, מכל השחקנים ביחד. כך יוצא שהוא מקבל לפעמים מכול של מכשירי-טלפון מתוצרת חדשה, או מכול של עטים, או מכול של משהו אחר. נראה שקשה להיות רכלן בניו-יורק.

אין עדיין אף עתונאי ישראלי אחד שזכה לקבל מפוקה ז'ירש את הסקופ הבא: "אני והנסיכה **ביאנטלי קורטג' ארגון** עומדים להתחתן. היא עזבה את הארץ ביום הראשון, והיא תקבל את הגט שנה ת"ך שבועיים."

הנסיכה ביאנטלי מתגרשת כבר במשך שנתיים. עכשיו, לאחר שהכירה את פוקה, היא תסיים את העניין. אחרי שהיא תתגרש היא תתגיר. היא רוצה לידים יהודיים. לא סתם יהודים, אלא יהודים ציוניים. "הכרתי אותה", מספר פוקה, "בחודש יוני בפאריס. זה היה בקוסטייל, אצל מכרים. לא היתה בינינו שום אהבה טוערת, אבל הרגשנו טוב ביחד.

"מה שקישר אותנו בהתחלה היתה ה" איטלקית שלי. למדתי באיטליה חמש שנים, ואני מדבר היטב איטלקית. יכולנו לשוחח בקלות. התחלנו לצאת ביחד. בילינו בחברה של אנשים מלבנון, איראן ומצרים."

"אחרי-כך היא נסעה לסיציליה. יש לה שם אף דונאם אדמה, יש לה גם בית ברומא, ובכלל היא מאו עשירה, גם תואר הנסיכות שלה בא לה מלידה. בעלה האחרון לא היה לא נסיך ולא עשיר."

"מאוחר יותר קבענו פגישה במונטה-קארלו, שם התחיל כל העניין להיות רציני. אחרי-כך הרומאן שלנו נמשך בטהרן. אני נסעתי לשם לרגל-עסקים, והיא נסעה לשם לבקר את השאה. הוא חבר טוב שלה מאז שהתגורר אצלה ברומא, כשברח מפריס."

"באוקטובר אנחנו עומדים להיפגש ב" פאריס, משם ניסע לרומא. אני רוצה להכיר את המשפחה שלה, כמו שהיא הכירה כאן את המשפחה שלי. היא נורא התפעלה מ" הארץ. עכשיו היא הציונית הכי גדולה ב" עולם."

איש לא יודע בדיוק מהו הגיל של פוקה

פוקה והנסיכה

הירש. את הגיל של הנסיכה שלו יודעים היא בת 32. איש לא יודע כמה ילדים יש

לאחר שכבר היה נידמה שלא יקרה שום דבר, מלבד שמלות, בפתיחת הדיסקוס של **פרדריקה**, הגיעה לשם פתאום **מריון ונסן** עם שמלת-ערב ארוכה, עם מעיך פרוחה ועם רמזי ג'ור. כולם קפצו על ה" מציאה, הגברים ניגשו אליה לנשק את ידה ולהגיד לה כמה היא יפה, הנשים ניגשו לראות אם זה נכון, הצלמים ציטמו, המוסיקה נעצרה, אבל מריה ונסן לא שמה לב לכל זה.

היא הסתכלה קדימה וראתה לפנייה את **בוני מזור**, אחיה היפה של יהודית **מזור**. היא הסתכלה עליו, הוא הסתכל עליה, היא הסתכלה עליו בחזרה, והוא הס" תכל עליה עוד יותר בחזרה.

רמי גיר הסתכל על שניהם ואמר לאח של מזור: "תתנף מכאן לפני שאני מנרף אותך." האח של מזור לא התנדף. להיפך הוא נשאר שם עד שמריה ניגשה אליו ואמרה לו: "מדוע הסתכלת אלי?" הוא ענה לה: "כי את יפה." אז היא אמרה לו לבוא אליה לחדר. הוא ענה לה: "את באת עם רמי גיר, ואת תחזרי עם רמי גיר." אבל היא לא רצתה לחזור עם רמי גיר. "הוא נמאס עלי", היא נאנחה. "הוא כמו דבק."

לפני שהיא הספיקה לסיים את השיחה, התנפל הדבק שלה על האח של מזור, העיף לו משהו בשיניים, לקח את המריה שלו והלך משם. אבל מריה היתה אומללה ב" אותו ערב. כל הגברים נמאסו עליה. היא לקחה טקסי ונסעה לה לאכזדיה ובחזרה, ולאכזדיה ובחזרה, וכל הדרך היא בכתה נורא, עד שנמאס לה והיא חזרה למלון שלה, לחדר 118, איפה שגר רמי גיר, שנמצא מול חדר 117, איפה שגר הצרפתי המאוהב שלה.

למחרת התנצל רמי גיר: "אני לא רוצה שהילד ישתתף בתעלולים של מריה. אחרי שהוא לא שמע בקולי, ולא הסתלק, ניערתי לו קצת את השכל." מריה לא הגיבה על זה, היא רק העירה הערה, שהיתה נכונה מבחינה חוקית: "אני לא נשואה לרמי."

בכלל, נמאסו עליה כל הגברים, ועוד מעט יבוא **מיוקי הארג'יניו**, מלך-השרירים שלה, ויקח אותה מהם. "שייליה **גראהם** כתבה עליו, היא מספרת, שהוא מנהל עכשיו רומאן עם איזו דיילת, וש" הדיילת המיסכנה הוא צריכה כל הזמן

לפוקה הירש, כמה ילדים יש לאשתו יודעים. יש לה שני ילדים. בן 8 ובן 10. פוקה מסכסם את נישואי-ילעתי: "זוהי העסק הראשונה בחיי שאני מרגיש טוב עם אשה שגרתי איתה. זוהי אשה המסוגלת לסובב כל אחד סביב אצבעה. יש לה המון שארם."

הכלל והפרט

יש לי סיפור חדש על **יונה לוי**, לא, אני לא מתכוננת לספר לכם שוב על הגירושין שלה. זה נגמר. הפעם הסיפור הוא על נישואיה. כידוע, מתיר החוק העברי לגרושה להתחתן שנית רק שלושה חודשים לאחר גירושיה. יונה לוי נמצאת עתה בחודש השני שלה, והיא מחכה בכליון-עיניים לשלישי.

הבעל הבא שלה, **אליזב**, הכיר אותה עוד בשכונת מחלול. הוא היה גדול ממנה בחצי-שנה והם שיחקו יחד בג'וליס. אחרי-כך הוא הלך לקיבוץ תל-יוסף, היא התחתנה, החלה בקאריירה של רקדנית, נסעה לחוץ-לארץ, והכירה את העולם.

עכשיו היא גרושה. היא ויתרה, כנראה, על הקאריירה שלה, ועומדת ליהפך חברת-קיבוץ נאמנה, אשתו של חבר-קיבוץ נאמן.

★ ★ ★

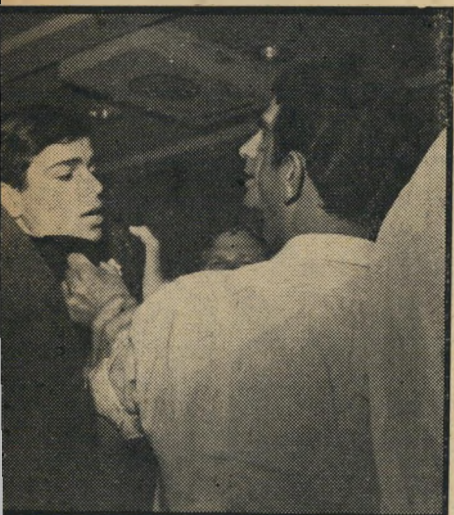
אין רע בלא טוב, במיוחד כשהמדובר הוא ב**מיריה גרא**. בימים אלה היא קיבלה תפקיד חשוב, בתור האחראית לבית יצירות-האמנות הישראליות בניו-יורק. התפקיד ניתן לה מטעם קרן התרבות אמריקה-ישראל, והיא יצאה באושר למקום-עבודתה החדש. הצרה היחידה היתה שבעלה-לשעבר, **מאיר גרא**, לא הירשה לה להוציא את בנה מ" ישראל. היא השאירה את הבן בארץ, ויאאל לחוץ-לארץ בגפה.

★ ★ ★

מה יעשה **שמוליק קראוס** אם עירונו יידחה, והוא יאלץ לשבת בבית-סוהר במשך חמישה חודשים? הוא יעלה זכרונות. הוא אוסף אותם עכשיו. הזיכרון האחרון שלו יהיה זכרונה של **אודטה**, כשאודטה היתה בארץ, איש לא ידע מה בדיוק היא עשתה כאן. עכשיו, לאחר נטיעתה, התברר שהיא בילתה עם שמוליק קראוס. בהתחלה היא לא עשתה איתו שום דבר מיוחד. היא באה לעומר כאיים, ראתה אותו, רקדה איתו. אחרי-כך הפך הריקוד לרומאן. הרומאן הפך לרומאן טוער, הרומאן הסוער הפך לפרידה נרגשת, ופרידה הנרגשת התפוצ, בעוד כמה זמן, לזיכרון.

בוני מוסתכל במריה (משמאל, רמי)

רמי תוקף את בוני

לשמוע את השישים שלי, כשהוא יגיע, אני אראה לו את הקטע הזה, כדי שלא יכ" עט עלי בגלל רמי."

סוף-סוף עוגה

בעיית העוגות של **יורם גרוס** נפתרה. לפני פחות מחצי שנה הוא התגרש מאש" חו, הבמאית **אלינה גרוס**. לאחר הגירושין הוא סיפר לי שאשתו היתה, אומנם, לעור כנגדו, בכל שטויה, אבל במשך כל זמן נשואיהם, חמס עשרה שנה היא לא אפתה לו אף עוגה אחת טובה. לכן הוא התגרש ממנה. עכשיו, לאחר חצי שנה של רוקות, הוא התחתן שנית. אשתו החדשה היא **סאנדרה מיטלמן** חיילת בת 19, היא אומנם לא אמנית, אבל היא תהיה בזמן הקרוב, כי זה עתה גמרה בית-ספר לאמנות שימושית בגבעתיים. יתכן שגם היא, כמו אשתו הראשונה, תעזור לו בסרטיו. מה שבטוח הוא שהיא תעשה לו הרבה עוגות.